

SKAPELSEN

Läsningar: Ps 148 + Ef 1:3-6, 9-12

med omkvädet: O kristus, du var sanna sol, ditt ljus strålar över himlarna som vittnar om ditt verk!

Vad tror ni:

Jag tar de 10 första personer jag ser här på Kulturen och ber dem att blunda. Sen säger jag till dem ordet "skapelse" och efter ett par minuter ställer frågan: vad kom i era tankar, fantasi, känslor? Förmodligen skulle de flesta att svara: jag såg ett vackert landskap i full ljus, eller i kvällens ljus, eller berg, hav, gröna ängar med vilda blommor... jag hörde fåglar kvittra eller kände vinden på kinden... osv.

Ja, naturen med dess oerhörda skönhet, dess ljuvlighet.
Och visst är naturen som omger oss en stor del av skapelsen *men* skapelsen är *mycket mer* än naturen.

Vad är skapelse? och varför skapelse? Stora frågor!

"Gud ÄR kärlek", skriver Johannes i sitt 1a brev.

Och kärlekens väsen är att ge sig.

Skapelsen kommer som ett verk av Guds överflödande kärlek, som en frukt av hans godhet.

Gud har en plan.

När man läser skapelseberättelse i 1Mos är det i ögonfallande att Gud skapar genom att ordna det ursprungliga kaoset!

Det hörde vi också nyss av Ps 148 : *"Han gav dem deras plats för evig tid, bestämde en ordning som aldrig förgår."* (v6)

Gud skapar med vishet. Han skapar harmoni och balans.

Han skapar genom att skilja ljus från mörkret, dag från natt, himmel från hav, djur från växter, människan från djur, sabbaten från de övriga dagarna...

Och varje dag stannar han upp: *"Gud såg att det var gott!"*

Gud gläder sig över det han skapat.

När han skapar människan brister han ut i jubel: *"Det var mycket gott!"*

...

Nuförtiden finns en tendens att suddas bort den radikala skillnaden mellan djur och människan och istället lyfta fram de många likheterna.

Inom vetenskapen finns en trend som reducerar människan till en samling av nervceller. Det talas om hennes hjärna i term av "själens organ".

Åt andra hållet får husdjur egna kyrkogårdar, hemfrisörer och juridisk personlighet med specifika rättigheter. T o m vildsvin ska skyddas och får rätt att förstöra människornas tomter! (vi har haft vildsvin i vår trädgård nyligen! fast på ett kloster får de skjutas 😊)

Men den bibliska människosynen är annorlunda.

Trots att hon är lika ömtålig och förgänglig som alla andra levande varelser är hennes värdighet mycket större därför att hon skapats *till Guds avbild*. Några kyrkofäder har kallat henne för ”skapelsens kröning”, och hela skapelsen har skapats *för* henne!!

Däri ligger ett mycket stort mysterium.

Gud ger människan skapelsen som en gåva. Han anförtror henne denna gåva. Hon ska ta hand om den med respekt, omsorg och kärlek, och leda den till dess fullbordan, med Guds hjälp!

...

Gud har en plan.

Gud har en kärlekens plan med skapelsen.

”Före världens skapelse har han utvalt oss” läste vi i Efesierbrevet (1:4)

Var och en av oss fanns i Guds tankar innan vi blev till.

Det Gud längtar efter, det är att få *äka* människan, inte mindre!

Att föra henne till sig, att bli ett med henne.

Han längtar efter att få dela med henne den fulla och sanna glädje som Jesus lovar sina lärjungar i sitt avskedstal.

Denna hemlighet är vi är bjudna att kontempera, ta emot, framförallt i tron, och låta oss alltmer dras in i.

...

”Gud har yppat sin viljas hemlighet för oss, (...) som skulle genomföras när tiden var inne.” (Ef)

Jag har själv ofta tänkt att tiden är en av Guds största gåvor till människan om inte DEN största... både kronos (den kronologiska tiden) och kairos (den rätta tiden: *”tiden var inne”*)

Tiden är vår stora vän!

Den erbjuder oss möjlighet till utveckling, tillväxt, förbättring.

Den öppnar en väg framåt, till att *”bli heliga och fläckfria i kärlek”* (Ef)

Med tiden får varje människas livshistoria en densitet och varje löfte ett särskilt värde genom trofasthet. Att hålla ut i tiden!

Det finns en sång på franska som låter: ”Varje människoliv är en salig historia”.
Så sant!

Men också Israels folks historia, kyrkans historia, mänsklighetens historia är saliga! Dvs som folk, som gemenskaper.

Vi går nämligen upp liksom *sammanbundna* alpinister till samma bergstopp. Och inte bara vi och våra närmaste eller våra samtida medmänniskor. Vi är även sammanbundna med alla dem som levtt tidigare och med dem som kommer efter oss. Och i synnerhet med våra bröder och systrar i Kristus. En enda kropp i honom!

Tiden ger människan möjligheten att resa sig och börja om, och om igen... intill livets sista ögonblick! Tiden: en oerhörd välsignelse!

I Petrus 2a brev (3:9) står det att *"Gud vill att alla skall få tid att omvända sig."*

Att omvända sig. Det är grejen!!! 😊

Att vända om, mot rätt riktning, mot rätt mål. Om och om igen..

Gud har en plan.

Han har *velat* skapelsen, Han har skapat *från intet*, med en *suverän frihet*.

I Efesierbrevet återkom ord vilja och beslut flera gånger:

"Han har förutbestämt oss till att förenas med Jesus Kristus – det var hans viljas beslut." (5) "Han låter allt ske efter sin vilja och beslut." (11)

Men att Gud har en plan, betyder det att vi passivt ska vänta att det som ska ske sker? Naturligtvis inte, eftersom det hela handlar om en kärlekshistoria! Och i sådana historier kan man aldrig förbli passiv om man vill nå en allt djupare relation. Den som inte tar ett steg framåt går bakåt...

Nej, det handlar om ett aktivt mottagande. Att öppna sig för nåden. Och att ta bort inom sig det som står i vägen, ty han kommer, brudgummen!

Ett säkert sätt att öppna sig, det är att stämma in i skapelsens vackra lovsång till sin Skapare! som vi hörde i Ps 148:

*"Halleluja! Prisa Herren i himlen!
Prisa Herren på jorden!
Alla skall prisa hans namn!
unga och gamla!
Halleluja!"*

Det står också i Psaltaren att *"träd dansar av fröjd"*, *"floder klappar i händerna"* och att *"bergen jublar med varandra"*. Hela universum gläder sig och *"allt i Guds tempel* (som tyder här på skapelsen) *ropar: Åra!"*

Om denna lovsång fick Johannes en syn när han befann sig på ön Patmos: De som hade gått från död till Liv var där inför tronen där Gud satt, och inför altaret där Lammet stod. De prisade Gud och hyllade honom. Sen föll de ner på sina ansikten och tillbad. (Upp)

...

Ordet är värdigt att tillbes.

Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till.” (Joh 1:1-3)
Och igen i Efesierbrevet: *”allting ska sammanfattas i Kristus, allt i himlen och på jorden.”* (Ef 1:10) *”Gud skall bli allt i alla”.* (Kolosserbrevet)

Det är viktigt att aldrig tappa bort helhetens perspektiv som alltid är större än det vi kan ana.

Låt oss vara vis om att denna **Guds plan ständigt skrider fram**. Ingenting kan hindra den. T.o.m. människans synd kan inte hindra den. Den går rakt igenom våra historier och rengör allt, förnyar allt, medan den löper, *genom korset*, mot sin fullbordan.

När Jesus sänder ut sina lärjungar, uppmanar han dem: *”förkunna på er väg att Riket är nära.”*

Riket är nära och det är redan här, brudgummen kommer och han är redan bland oss! Detta är det glada budskapet! Och att Han skall återkomma och ta oss med sig till Fadern!

Frågan är:

Hur kan vi svara på Guds kärlek? förkunna detta glada budskap?

Vad är vår kallelse här på jorden?

Hur kan vi vara delaktiga i hans plan? skynda dess uppfyllelse?

Att öppna sig för nåd och lovsång nämnde jag tidigare.

Att förbli i en anda av tacksamhet.

Att välja det sanna, det rätta, det goda.

Att välja livet, om och om igen!

Att välja den andres bästa före mitt eget.

Att välja försonas och ALLTID förlåta. Ge vårt förtroende på nytt.

Att välja det som bygger upp. Relation *till varje pris*.

Att välja att se den andre som Guds barn, skapad till Guds avbild, som jag. Älskad.

Låt oss inte missa de givna tillfälle här på jorden för att vittna om vårt hopp och vår tro på tidens fullbordan! Livets fulla mening!

Kristus överger aldrig sina vänner på denna omvändelses väg. Han följer med oss. Han har kommit till vår värld för just detta: uppenbara Faderns kärlek för oss och öppna oss för himmelriket.

Den helige Ireneus (200talet) sammanfattar detta med en mycket fin mening:

”Guds ord blev människoson för att vänja människan att ta emot Gud och vänja Gud att bo i människan.”

Ja, låt oss också vänja oss så att, när den nya Jerusalem kommer ner från himlen som en brud smyckad för sin brudgum, Gud känner igen alla människor av god vilja och vill äkta oss för evigt!

Fader Vår, låt ditt Rike komma! låt din vilja ske!

O kristus, du var sanna Sol, ditt ljus stålar över himlarna som vittnar om ditt verk!

